

Ca-Nostra

*** ANY SISÉ.—NÚM. 277 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 20 SETEMBRE 1915 ***

El miti contra la blasfemia

Es realment molt oportuna la pensada de celebrar un grandios acte de protesta contra el vici repugnant de flectomar tan extès entre totes les classes de la nostre societat mallorquina.

Avuy que la flectomia ha dexat d'esser patrimoni dels carreters y plasserers, passant a esserho de la gent rica lo mateix que de la pobre, dels infants com dels joves y dels veys, dels homes y de les dones, es precis fer un esforç de gegant per desterrarla per a sempre a les tenebres del infern d'ahont es sortida.

D'aquesta necessitat se'n han fet càrrec els elements sans de la ciutat de Sóller y ab gran entusiasme preparen el miti qu'ha de celebrarse el dia 5 del més vinent, an el qual seria molt hermós s'hi adherissen tots els Ajuntaments de Mallorca y l'infinidat de piadoses societats polítiques, recreatives y de beneficencia que per tot arreu tenim.

Però no basta això. Ademés de les adhesions per escrit, bõ seria que les societats enviassen a Sóller representacions numeroses qu'assistissen a la Comunió de desagravi, an el Miti, a la processó solemne del Rosari y demés actes que figuren an es programa, per veure si s'encendrien els seus cors y tornats an els seus pobles se convertirien en apòstols del bon mot.

Aixis podria ferse una creuada profitosissima per tot Mallorca, que començant a Sóller podria acabar ben bé a Palma.

Quina gloria donariem a Deu y quin servici prestariem a la Patria!

FAR.

CORRESPONDENCIA

Sr. Director del setmanari CA-NOSTRA.

Mon bon amic: he rebut el darrer nombre, de 13 del corrent, en el que publicau mon projecte de monument de Creu de pedra que se desitja tornar a alçar sobre el puig la MINYÓ devant el Sta. Magdalena; i, com autor de l'obra arquitectònica, vos agrairé que doneu als lectors aquestes explicacions.

L'idea que vaig tenir per re-alçar dita creu demunt la muntanyola, va ser

no sols per a que la miranda pogués dominar millor el bellissim panorama que s'hi descubreix, sinó per construir-hi les cinc voltes servint de redòs, sobre els predicos de descans, als turistes o pelegrins que allà dalt pugín a visitar aquella bella estació. Jo creg que molts pocs punts de Mallorca poden oferir als artistes i viatgers devots una vista mes selecte i agradable; i, si els habitants de Palma la coneguessin, i si els d'Inca establissin un servici de carruatges còmodo i econòmics, cada diumenge hei acudirien families a passar la diada per disfrutar del pler que els Catalans, per ecsemple van a trobar en el seu «TIBI-DABO».

Tota l'obra se pot fer de menposteria ordinaria, com si diguem de pedra i morté.

Un nixet al seu enfront hauria de servir per una figura de l'Inmaculada, que pot ser de ferro fus, pintada al oli, per lo barato i durador.

Una inscripció al peu de la Creu ha de dir: CRISTUS VINCIT REGNAT IMPERAT. Amb l'escut Inca i la fetxa de s'errecció

A mes: dins l'Oratori de Sta. Magdalena s'hi hauria de posar un caxonet, depòsit de llimosnes per atendre a l'acabament de la plaça circular, en mitx de la qual s'ha d'adressar el monument.

Deu fassi que lo vegem acabat, sempre amic en C. J. vostro

BARTOMÉU FERRÁ

Els que no treballen o treballen inutilment.

III

Si molts no treballen perque no volen, no son pocs els que no treballen perque no poden, perque hi ha en la societat un número gros molt gros de individus que ni treballen ni dexen treballar.

Els lladres, per exemple no sols perjudiquen a la societat per lo que roben i pel treball que podrian fer i no fan, sino encare lo perjudiquen mes, sempre desde'l punt de vista econòmic, per la gent que tenen entretenguda per a vigilar-los i agafar-los que podrian fer feina millor si no fossin ells. Aquets estols de policies i civils que tots havem de pagar, i encare gracies, son brassos robats el vertader treball.

Els revolucionaris que a Espanya son potser la mitat de sos habitants tenen en gran part la culpa de nostre malestar econòmic doncs l'Estat per a defensar-se de ells, mes amenassadors cent voltes que cap nació estrangera, té de sostenir molts exércits ara per a castigar una intentona, ara per a fer frente als desordres de una vaga, ara per a defensar el regim.

I tots aquets pobres soldats son també brassos i caps robats al treball útil. No sé a qui he sentit dir que una setmana de vaga costava al Estat tants de diners o més que una setmana de guerra; diners que naturalment a la llarga anám pagant tots en forma de impostos, en forma de encariment de subsistencies, en forma de falta de feina; aduc ho van pagant els mateixos vaguistes que han de donar amb le esquerra el real més de jornal que cobren amb la dreta i encara més, un suplement més, per a pagar als encarregats de servar l'ordre social per una part, i als seus explotadors que tots viuen sense treballar per part altra.

Cosa semblant poden dir dels que viuen viciosa i desordenadament que no sols perjudiquen a la societat per sos vicis i escándols sino ademés la perjudiquen econòmicament molt i molt perque darrera de ells venen els que de sos vicis i desordres en viuen, centuplicant-se les industries explotadores del vici.

Mes com sia que aquets explotadors

treballen, encare que treballen inútilment, pitjor encara, perjudicialment, els volem dedicar l'últim de nostre renglera de petits articles.

J. R.

SABI DEL DIA

(Des natura)

Es fill del sen Gotzeta
qu'ho es d'espavilat!
Es fill del sen Gotzeta
encar'no té ets setze anys:
pero en tota la vida
ningú li muia es nas
en sebre, en gallardia,
en coratge i gran cap.
Es poble qui'l contempla
n'està tot admirat.
No d'estranyar. Son tantes
ses grans habilitats,
que se fama alcançada
vingú la hi llevará.
Firma amb tanta finura,
qu'es pare está encantat,
i per empiná es colzo
amb gracia netedat
entre es sards de s'ofici
no ha trobat rival;
si es jugador.... sols juga
quant no l'han desplomat.

Quin donaire amb ses joves!
quina manya especial
sa des jove Gotzeta
per fer enamorar!
Abans es sol daria
fosca per llum, abans
qu'a qualsevol al lota,
ventla, no li endreçás
en llengo forastera
tot un floreig triat
de frases saleroses,
capaces d'exaltar
una insensible pedra,
no ja un feuení cap.

Tant aprenqué a s'Escola,
que fins desllétrigar
ja sab tot es Diari (!!)

que llig amb viu afany.
Si os parla de política
per la força admiráu
es subtil estadista,
capaç del mon girar,
tot transformant sa patria
amb un gest sobirà.

Al Cassinet des poble
hi reina en cor i cap;
es conseier i oracle
de sos parroquians.
Tant prompte obrí son llavi
sa gent plena d'afany,
boca oberta'l revolta;
son pare es de devant.
En un mot ell es s'honra

mes alia qu'ha espuntat
dins s'antiga niçaga
tan plena d'homos grans
de còrpora i estulticia
des Goszetes migrats.
Per'xò dins sa familia
ell sol fa i ell desfá;
d'ell es donar tota orde;
tothom creure i callar.
Sols l'avía maleida,
caduca ja de cap,
no accepta la retrógrada
el seu tan just reínat,
i fins colque vegada
amb ell s'encarejant,
li diu amb una mescla
d'odi i de pietat:
—¿Callarás en ta vida
un pic, pobre ignorant?
qui xerres per un poble
i encar'no't sabs senyar;
que vols ensenyá'ts altres
sens sebre'on tens sa ma
dreta, qui sols rebutja
ses eines des treball?
Si'es discret, escolta
i aprèn d'aquell qui sab;
que s'art es mes difícil
es de sebre callar.
No fassis fê a sa llengo
sa feina de ses mans.—

¿Creureu qu'en sentí això
s'al'lot calla sobta!
i sols baix, baix el senten,
no sè que mermulant....
Mes sa mare curiosa
ja apareix a l'instant
i amb dolçor i finura
fa per desagrarial',
repetint ses paraules
dels qui l'admiran tant:
—Si fa poqueta feina,
bé se'l pot dispensar;
¿quin temps li quedaria
pe's Diari estudiar
i per ensenyá als altres
lo que bull dins son cap?....—

L'avía desconsolada
les mira amb pietat,
i, amb son cor ple d'angoixa,
no gosa contestar.

Pep TRANQUIL.

San Juan, Setembre 1913.

LA FUTURA CRISIS DEL VINO

Un periódico navarro toma de otro de Valladolid los siguientes párrafos de un artículo en el que se hace mención de la temida invasión de vinos de Argelia y América expresándose en los términos siguientes:

«Cuarenta millones de vides son las que han cruzado ya el mediterráneo para repoblar aquellas tierras argelinas, y esas vides, unidas a los viveros existentes allí, ¿cuantas hectáreas habrán cubierto de cultivo?»

«No se puede, ante los números, ocultar un temor que muy pronto tendrá que ser efectivo, destellos de él son las exportaciones que California ha hecho á Italia, las que Australia hace á Inglaterra y á la producción de la provincia de Mendoza en Buenos Aires, que se eleva á dos millones de bordalesas.»

«Tengamos estos echos presentes, y pongamos cada uno de nuestra parte lo que á medida de nuestras fuerzas podamos, porque la verdadera catástrofe en el viñedo y su positivo peligro radica en las grandes producciones que se avecinan.»

A los transcritos párrafos añade el mencionado periódico navarro:

«Todo eso es una gran verdad, porque en Argelia se están criando unos inmensos viñedos capaces de dar cuatro veces mas vinos que hasta hoy.»

«Del mismo Navarra salieron el año pasado miles y mil de injertos comprados por comerciantes catalanes para llevarlos á las tierras de Argelia, y como nos decía un agricultor de la Ribera, estamos afilando el cuchillo que nos ha de matar.»

Y á ello añade nuestro colega el «Baluart de Siljes».

D. Mariá Arasate, president de l'Associació de viticultors de Navarra, ha condemnat tals extrems de pessimisme afirmant que la crisis del vi será salvada, mitjatsant que s'elabori bé y barato, que se suprimeixi l'intermediari y que se obtinguin bons tractats de comerç; però el periòdic navarro afirma que si s'ha de esperar la realització d'aquells remeys la crisis vinicola vindrá y aixafará als viticultors.

Noves d'Inca

CREU MONUMENTAL.—Sabem que son arribades ja les peces de la Creu monumental que s'està reedificant an el puig La Minyó i que se treballa amb gran activitat per dexar-la prest llesta. Per veure lo que ha d'esser aquesta Creu basta considerar que una sola peça, la del crever, pesa mil docents nou kilos (28 quintàs i 77 lliures).

També mos han dit: que aviat arribarà la nova campana, que pesarà juntament amb el contra-pes o culata, que serà de ferro, uns 200 kilos: i que se tracta també de modificar el seu campanar afagint-li una cúpula a manera de torna-veu o paraigo, que la preservin del contra-temps, de gelades i assolaiades. Baix d'aquesta cúpula s'farà un corredor voltant el campanaret, que servirà de miranda, i desde'l qual se podrà veure sensa cap estorb ni mouer-se tot el contorn del Oratori i del Illa. ¡Això si que seria una cosa delitosa i ben dessitjada! Ala idò, a veure si els qui poren i tenen gust ajudaran a

ser-hi s'espalla, volem dir sa bossa. Dissapte qui ve, si Deu ho vol, podem ja donar fites més netes del triduo festes que's preparen per guanyar el Jubileu Constantinià. Per avui solament podem adelantar qu'està encarregat de predicar els sermons del triduo i festa notable i per noltros ben conegut i estimat Orador Mossen Antoni Artigas, de Felanitx; i que per acabament de la festa se farà una pelegrinació a Santa Magdalena i se beneirà la Creu que ha de quedar per recordança del XVI centenar del triomf de la Iglesia.

NOSTRO MERCAT.—En la concurrència acostumada an aqueix temps de cullites, cap a la tardor, es celebrà dijous nostre mercat.

El preu del beçó se guanta ferm, si tenia tendència a baxar. Se pagava a 142'50 pessetes el quintà. De lo que va haver una gran plaçada fons de figues seques, fent-se d'elles moltes transaccions. Mos digué en Jordi Bissach, pesador del Municipi, qu'es presentaren an el pes uns 500 quintars de figues, que's pagaven de 18 a 20 pessetes el quintà les de primera classe, les de segona giraven demunt les 12 pessetes i les inferiors, de donar animals, a 9 ptes.

Els preus de grans tenen poca variació.

VEREMA.—Ja son varies les cases aqueix terma que han començat a venenar. En la demanda de verema qu'al principi com qui no se notás gens de moviment, ara ja esta més animada i an els cups de nostros cellers son portades veremes de Pollensa, Llubí, Sa Pobla, San Juan, Petra i d'altres poblacions.

El rem anomenat *fogoneu* se paga a 10 pessetes i mitja la somada; el *mesclat* en varies classes està demunt 13 pessetes, les classes superiors a 14 pessetes, el més alt que s'ha pagat és arribat a 14 i mitja.

FUNERAL.—Dijous se celebrà en nostra Parroquia, amb molta concurrència, un suntuós funeral en sufragi de s'ànima de D.ª Jeronia Boeras viuda de Rebassa, que, com diguerem al número passat, el seu cadàver fons traslladat de Telàpit del terma de Sa Pobla a nostre Cementeri.

CASAMENT.—La setmana passa-

da s'enmaridaren l'intelligent advocat D. Josep Vidal fill del Notari d'aqueixa Ciutat i la apreciable seyoleta D.ª Teresa Alcover filla del Notari de Palma D. Josep, Ex-president de la Diputació.

Dessitjam per la estimable colla tota classe de felicitats en lo seu nou estat de vida.

FESTA RELIGIOSA.—Dimecres tengué lloc a la Capella de la Casa-convent de les filles de la Misericordia una agradosa festa en memoria de les Sagrades Llagues de San Francesc.

S'hi celebraren quatre diferents actes, tots molts devots i solemnes.

A les completes i Missa major alternaren en el cant el Clero i el poble. Mes a la Comunió general i a l'acte d'acabament de la festa les nines de les costures de la Casa feren la seua, cantant hermosos himnes religiosos amb acompanyament d'armonium.

El Pare Cerdà fe un sermó tot ple d'unció seràfica refletant aquell esperit de senzillesa, amor i bondat, tot ple de poesia, del Xerafi d'Assís.

S'arhorabona a les religioses Franciscanes.

PELEGRINACIÓ.—Com més se costa el dia de la pelegrinació franciscana a Petra, més aumenta l'entusiasme i el dessitx en aqueixa població per pendre part en la gran diada que s'espera. Seguit, seguit, ja comencen a donar nom a la sacristia de San Francesc terciaris de tot estament per por de no ser-hi a temps, i bé que fan; que sempre demostren poca curolla i entusiasme als endarrerits.

MALALT GRAVISSIM.—S'hi troba a l'hora que escrivim D. Joan Ribas, que com saben nostros lectors està viaticat de fa algunes setmanes.

ALTRA CASAMENT.—Avui a les onze del mati el Sr. Rector Mossen Bernadi Font ha beneit el casament de D. Antoni Prat de sa tenda de robes *can Florencio* amb D.ª Margalida Balaguer des *Forn nou*. Han servit de padrins an el noví D. Josep Palliser i D. Bartomeu Palliser; i a la novia D. Gregori Balaguer i D. Josep Balaguer primer músic de la banda del regiment de Palma.

Després d'un esplèndid dinar servit per l'Hotel Domingo an els numerosos

convidats els novís son partit amb l'automovil de D. Lloaxim Gelabert cap an el Mal-pas d'Alcudia.

Dessitjam per la simpàtica pareia felicitats a balquena i que la creu del matrimoni qu'entre flors i amors s'han carregada los sia lleugera tota la vida.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

		Pessetes
Bessó	a	142'50 el quintà.
Biat	a	17'50 la cortera.
Xaxa	a	18'00 id.
Sivada	a	10'50 id.
id. forastera	a	9'50 id.
Ordi	a	11'00 id.
id. foraster	a	10'00 id.
Faves pera cuinar	a	24'00 id.
id. pera bestia	a	18'00 id.
Biat de les Indies	a	14'50 id.
Fasols	a	00'00 id.
Monjetes de confit	a	34'00 id.
id. Blanques	a	34'00 id.
Sitrons	a	25'00 id.
Figues seques de 18	a	20'00 el quintà.
Guroves	a	00'00

NOSTROS AMICS DIFUNTS

La malaltia que tenia rendit a D. Antoni Ramis, Batle d'aqueixa Ciutat, ha fef el seu fatal camí i dimecres horabaixa acabà en la seua existència, després de rebuts els sacraments com estan enterats nostros lectors.

Abans de fer resenya de les exequies que li han fetes volem fer constar alguns detalls de la seua gestió que demostren que'l sentiment religiós palpitava viu dins el seu cor.

Quan els iniciadors del mití que se tractava de fer contra els projectes de laïcisme de les escoles anaren a demanar el seu nom i cooperació, contestà qu'estava al costat deis organissadors, en tot ésser un batle de R. O. constituït pel meteix Govern, quines tendències laiques tenia que combatre en el mití de protesta. Això per alguns va ésser qualificat d'inconsequència política, però per noltros i pels bons catòlics va ésser ben hermós i conseqüent, veent que'l Sr. Ramis primer era catòlic que politic, cosa que l'honrà molt.

Un'altra cosa tenim que alabà ferm de la seua gestió i que és de gran transcendència moral a dins el poble. Duia molt per sacorrat la prostitució pública a dins Inca, sense fer renou la feia espargir, aixís és que durant la seua batleria no hem presenciat cap escàndol públic d'aquesta naturalesa a pesar que la gran bestia sempre vol treure'l cap.

La Corporació municipal ha volgut rendir a son difunt Alcaldia l'últim tribut de sentiment i cristianes exequies tal com corresponia la categoria de primera autoritat civil.

A més de costear-li el seu enterro i funeral ha disposat que tots els dependents del Municipi vestissen dos dies de rigorós dol, lo meteix que la bandera nacional de la Sala l'hem vista rendida a mitjant hasta, cubrint-se també de vels negres, els dos fanals que la il·luminen.

La conducció del cadàver al Cementeri es estat una gran manifestació de dol oficial i popular. Després de la bandera venia una grosissi-

ma moltitud d'homos del poble amb ciris encesos, seguia el Clero parroquial amb Creu alçada i representacions dels Germans de les Escoles Cristianes i dels Pares Franciscans. El cadàver era portat per empleats del Municipi servant atxa i cinta negra els senyors retgadors. Presidia el dol, en primera fila, el Primogènit, tenent a sos costats el Tinent-Batlé D. Francesc Llabrés, el Coronell D. Waldo Calero, el Jutge Instructor D. Francesc de Paula Caplin i el Jutge Municipal D. Francesc Castanyer. En segona fila venien els demés fills i parents del malaguanyat Sr. Ramis, figurant entre ells, els germans Puja-jades Mossen Miquel i Mossen Guillerme, el Rector de Santa Maria Mossen Francesc Rayó; Mossen Jaume Salas i Mossen Bernat Salas organista de la Seu. Una gran cova composta dels senyors d'Inca seguia els endolats tencaut la marcha fúnebre la banda municipal.

La processó mortuoria recorreguent els principals carrés de la població passà per la Casa consistorial aon se cantà un respons i en nom del Ajuntament se colocà demunt el baul, una preciosa corona.

A la Parroquia s'han celebrats suntuosos funerals en sufragi de l'ànima del Difunt amb una concurrència nombrosíssima.

Acompanyam amb el sentiment la desconsolada viuda, D.ª Catalina Ramon i sos fills i filla per pèrdua tant irreparable, que Deu vulla acullir a la seua gloria eterna. Amen.

Anit passada, tart ja, fonc viaticada D.^a Ca-

talina Amer viuda del metge Borràs i avui a les 5 del matí ja ha entregat l'ànima en les mans de Deu.

Aquesta bona senyora fa deu mesos que sofria una terrible malaltia amb molta resignació cristiana.

Anit se farà la conducció del cadàver al Cementeri i dilluns, dia 22, se celebraran a la Parroquia els funerals en sufragi de la seua ànima.

Rebia D.ª Catalina Borràs la seua filla i son espòs D. Antoni Riera, Metge, nostro efectuós condol per la pèrdua de sa virtuosa mare. El cel sia ella i tots els difunts.

Es senyal crida l'amo

Quant un Senyor calla, ses seves coses cridan per ell, ahon sevuya sien.

Quant es poder, se forsa, o se manya, lleva a altre els seus bens, aquets bens, sense llengo, parlan per son amo, y parlan fort y dalt el cel y tot senten ses paraules.

S'emperador Fernando I.^e tenia gust ab sos rellotges de buxaca y n'havia aplegats molts de diferents artificis.

Estavan demunt sa taula y n'hi havia un molt primorós qui tocava una partida de pichs cada hora.

El dimoni tentà un Senyor des qui estavan dins el seu quarto, y sense que ningú s'en temés, s'amagà aquell rellotje.

Volia despedirse, perque ja eran prop de

les dotze; però el seu Soberà el detengué per comunicarli un asunto d'importancia.

Sa conversa s'allargava y aquell senyo se fonia. Sent tocà l's dotze y el pobre ja no hi veyà de cap bolla. Comensa a tocà es rellotje de dins sa buxaca: *din, din, din...*; y sa cara li caya de vergonya.

—¿Qués axó? (digué Fernando.)

—Eli callava, y es rellotje; *din, din, din...*

L'Emperador digué:

—Aquesta campana es com sa d'un qu'en tenc damunt sa taula, qui es just, just, igual.

Al entretant, allò amagat repelia: *din, din, din...*, fins que hagué tocat es derrer *din, o doze dins*.

Es lladre veu que'l Cessar anava a cercà y no trebava per demunt sa taula allò que sabia que no li era, y allò no deya jo som aquí; però torna comensà: *din, din, din...*

Tan vermeya tenia sa cara el pobre lladre que parexia que's 24 *dins* eran 24 *galdades* a ferí.

—Amich, (li digué a la fi el Rey) ¿qué no sabías ques rellotjes son xerradors? ¿Perque no li tapares se boca antes de ferloté teu?

Es lladre amollá es rellotje y sense despedirse s'en aná, no tenguent ja mes való per entrá may mes dins cal Rey.

¡Ses coses, ahonsavuya sien criden l'amo!

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES

SAN JOSÉ

DE

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11 - Esquina Borne. 118 - PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT-
BINISALEM calle TRUCH-LA PUEBLA calle MAYOR, 58-
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios - Corbatería - Bisutería - Mercería - Sedería -
Laneria - Alfombras - Lencería - Géneros de punto - Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRECIO FJO

LLIBRERIA

d'EN MIQUEL DURAN

CARRÉ DE LA MURTA 5.-INCA

SECCIO RECREATIVA

Tenim les POESIES dels autors mallorquins sigüents de Mosen Riber, d'En Ferrá, (Pare), d'En Tous i Maroto, d'En Penya, (Pare), d'En Mulet i Reinés, de Mossen Miquel Gayá, d'En Galia Rover, de N'Antonia M.ª Salvá d'En Gelabert i Cano, d'En Maragall, (autor catalá).

Poetes Balears del sigle XIX.—*Lo Joglar de Mallorca* d'En Rosselló (Poetes catalans dels sigles XIII i XIV).
les *Obres Rimades de Ramón Lull*.

En PROSA mallorquina tenim: *Rondayes Mallorquines* d'En Jordi des Recó; *Flors de Cart* de Mn. Salvador Galmés; *Aygos Forts* de D. G. Maurá; i els *Aplecs* de D. Bartomeu Ferrá.

En *Novel·les Castellanes* tenim existencia de les Biblioteques més renombrades d'Espanya, com son: *Biblioteca Emporium* de can Gustavo Gili; *Biblioteca Patria* de obres premiades; la del *Apostolat de la Premsa* i moltes altres que no están bareiades en sa moral católica.

La Lectura Popular, Biblioteca d'autors catalans que surt cada dijous en quaderns de 32 planes a 10 céntims.

OBRES DRAMÁTICAS pel teatre católic o colegial també'n tenim un bon assolit format de les estenses colleccions publicades per les editorials *La Ormiga de Oro*, *La Salaciana*, *Can Bastinos*, de Barcelona; *can Calleja* de Madrid; i d'altres procedencies.

Vaja, no's pot dir que a Inca, per ésser un poble tant poc aficionat a la literatura no se'n puga trobar de sana, bona i barato que no fa mal d'uys ni mal de pits. Es ben segü que dençà que'l mon es mon a Inca no hi ha via ha guda una existencia venal mes grossa i escullida